

*Prečítajte si
na strane 8*

Z návštevy Sociálneho centra

Z obsahu

str. 4

**Ocenenie
Dar roka**

str. 5

**Svedectvo
môjho obrátenia**

str. 10

**Návšteva vikára
v SC na Kopci**

str. 12

**Správy zo sveta
Mobility Project**

„Myslime na to, koľko milosrdenstva je treba nám, ktorí môžeme preukazovať milosrdenstvo druhým, priniesť ho na každé mysliteľné miesto a všetko preň vytrpieť.“

(Sv. Vincent de Paul, "Pobádani milosrdenstvom")

Drahí bratia a sestry,

blíži sa naše 14. celoslovenské plenárne stretnutie, na ktoré Vás srdečne pozývam aj touto formou. Stretneme sa v dňoch 2. 3. a 4. októbra 2009 už tradične v Leviciach na Školskom internáte pri Strednej odbornej škole poľnohospodárstva a služieb na vidieku (škola má od 1.9.2008 zmenený názov).

Stretnutie sa začína v piatok večer – ubytovanie je na internáte, taktiež aj večera. Hlavným programom v sobotu bude voľba nového prezidenta SVdP. Preto prosím predsedov konferencií, aby po dohode s členmi navrhli vhodného kandidáta/kandidátku zo svojich radov a vopred poslali návrh na adresu mboledovicova@centrum.sk, aby volebná komisia mohla včas zostaviť kandidátnu listinu. Modlite sa v konferenciách už teraz za správnu voľbu nového prezidenta.

Vypočujeme si aj činnosť jednotlivých konferencií za uplynulé obdobie a budeme riešiť i problémy... Stretnutie zakončíme v nedeľu obedom. Pozvánku s podrobným programom Vám ešte zašlem. Teším sa na osobné stretnutie s každým z Vás, verím, že si nájdete čas a prídete do Levíc.

Dovoľte mi na záver ponúknuť vám kratučkú úvahu, z ktorej sa môžeme poučiť aj my pri našom poslaní: Žil raz istý zametač ulíc, ktorý svoju prácu vykonával svedomito a s radosťou. Keď zametal ulice, konal tú prácu spokojne, systematicky a precízne. Počas dlhých rokov práce získal mnohé skúsenosti, o ktoré sa rád podelil so svojimi poslucháčmi: „Niekdedy má človek pred sebou veľmi dlhú ulicu. Vtedy si myslí: Bože môj, ja túto ulicu nikdy nedokončím. Potom sa začne ponáhľať, zameta stále rýchlejšie, začína byť nervózny a nakoniec padá od únavy. Toto je zlá metóda. Nie je možné myslieť na celú ulicu naraz. Treba myslieť len na najbližší krok. To prináša radosť. Takýmto spôsobom ani nezbadáš, ako krok za krokom prejdeš celú ulicu.“

(Kazimierz Wojtowicz, O kázni a dáždnikoch)

Je čas dovoleníek, všetkým vám zo srdca prajem, aby ste načerpali nové telesné aj duchovné sily, ktoré tak veľmi potrebujeme v práci s núdznými. Oddýchnutí a posilnení môžeme potom s ešte väčším elánom spolupracovať na Božom diele.

S láskou, vaša vďačná sestra Magdaléna

Spoločné prvky

...Doviedol ho do hostinca a postaral sa o neho... vytiahol dva denáre a dal ich hosťinskému... Samaritán sa vie odpútať a obetovať v prospech raneného. Dáva sa, nešetří sa. Učí nás, ako tvorivo hľadať riešenia.

Vo vincentínskej charizme sa chudobnému slúži osobne a v priamom

vo vincentínskej rodine (3)

Drahí bratia a sestry, s horúcim letným pozdravom vám prinášam ďalšie spoločné črty vincentínov.

5. Slúžia v osobnom kontakte s chudobným.

Tak ako samaritán zo známeho podobenstva. Samaritán sa skláňa k zranenému. Toto gesto má hlboký význam. Podobenstvo nám ukazuje, že existujú rôzne spôsoby, ako sa postaviť k životu a nadviazať vzťah s druhými: ako útoiaci, ako utekajúci, ako cudzinec alebo ako angažujúci sa. Ježiš chváli len postoj samaritána a necháva veľmi jasné poučenie: „Chod' a rob podobne!“

Vincentín má byť osoba prekonávajúca všetky spoločenské zvyklosti, ktoré ju delia od druhých, aby sa priblížila k zranenému. Je súcitný a solidárny so situáciou bližneho. Rana jeho brata sa stáva jeho ranou. *Pristúpi a obväzuje mu rany.* Dáva teda priamu a okamžitú odpoveď.

...Naložil ho na svoje dobyčča... Samaritán prenecháva svoje miesto tomu, kto trpí, dotýka sa reality vlastnými rukami a stáva sa tvorivým v hľadaní riešení. Nebojí sa, že si „zašpiní ruky“ a narobí si problémy. Cíti sa dojatý pri stretnutí s trpiacim. Život chudobných, ktorí trpia, nás má „zosadiť z koňa“.

kontakte. Vincentíni sú tí, ktorí sú s chudobným, poznajú ho osobne. Ich programy nie sú abstraktné, ale sú vypracované na základe poznania ich zranení. Nič nemôže nahradiť priamy kontakt s chudobnými. Oni nás učia, čo sme povinní urobiť. Ich konkrétne defekty nám určujú program práce.

Aby naša služba bola vincentínska, musí obsahovať tieto dva prvky: láska, ktorá sa stáva konkrétnou pomocou a potom evanjelizácia. Chlieb a katechéza. Evanjelium bez konkrétnej pomoci je okyptené a chlieb bez Evanjelia vytvára osoby nanovo závislé. Sv. Vincent povedal: „Musíme sa postarať, aby im nič nechýbalo, či už pre zdravie tela alebo pre spásu duše.“

6. Milujú láskou citovou, činnou, vynaliezavou a zdieľajúcou sa.

Prečo majú vincentíni takto milovať? Pretože sa učia milovať od Krista a On nás naozaj takto miluje.

Boh každého z nás miluje láskou citovou i činnou. Je pozorný voči všetkým našim potrebám. Jeho láska je vynaliezavá a zdieľajúca sa. Nespočíva však len v citoch, ale premiéna sa v mnohokrát podobách na konkrétnu starostlivosť o každého z nás, ktorú často vnímame ako samozrejmosť. Božia láska je vynaliezavá. Boh nám vychádza v ústrety prvý a keď sa tvárime, že Ho nevidíme, nenechá sa odradiť a hľadá iný

spôsob, aby nám dokázal, že nás má naozaj rád. Boh si nenechal nič pre seba, o všetko sa s nami podelil a delí sa neustále. Očakáva od nás, že aj my budeme milovať podobne. Sv. Vincent hovorí o tom takto: „Syn Boží sa stal človekom nie iba pre to, aby nás zachránil, ale aby sme sa aj my stali záchrancami ako On.“

Boh dnes nemá iné ruky ako naše, nemá iné nohy ako naše, nemá iné ústa ako naše, nemá iné srdce ako naše. A práve tu, v srdci sa všetko začína. Sv. Vincent napísal svojim misionárom: „... musíme sa usilovať roznežniť naše srdcia a urobiť ich schopnými citlivo vnímať utrpenie a biedu blížneho. Musíme prosiť Boha, aby nás naplnil milosrdenstvom, svojim vlastným duchom... aby tak každý, kto uvidí misionára, mohol povedať: „To

je naozaj milosrdný človek.“
Uvedomme si, ako veľmi potrebujeme milosrdenstvo my, ktorí máme byť milosrdní k blížnym. Budme teda milosrdní, preukazujme milosrdenstvo všetkým, aby sme sa už nikdy nestretli s chudobným bez toho, aby sme ho potešili...“

7. Chudobní sú považovaní za našich pánov a učiteľov.

Sv. Vincent povedal: „Zo skúsenosti viem, že pravé náboženstvo je medzi chudobnými. Boh ich obdaril živou vierou; veria, dotýkajú sa, zakusujú slová života...“

„Oslobodzujú nás od falošných predstáv o Bohu. Keby sme nerobili všetko, čo môžeme, aby sme im pomohli, tak vedzme, že sme vinní za ich utrpenie.“

Keď sme prijali Božieslovo, uznávame, že každá ľudská osoba je Božím dieťaťom,

stvoreným na Boží obraz a podobu. Preto má právo na to, aby sa s ňou zaobchádzalo dôstojne a s úctou. Tento vzťah rovnosti mení a zásadne ovplyvňuje naše postoje, pretože ten, ktorému slúžime, je naším bratom. Vstupuje do nášho života i srdca a môžeme považovať za svoje jeho starosti i radosti. Neslúžime mu z hora, ale zdola, nie iba z vonku, nezaujato, ale s vnútorným záujmom.

Ponúkam vám niekoľko pohľadov, ktorými nás naši núdzni bratia a sestry evanjelizujú. Napríklad: žijú zo dňa na deň vo veľkej dôvere v Božiu pomoc a Jeho blízkosť. Boh je pre nich Niekým, na koho sa môžu spoľahnúť, komu môžu dôverovať vo chvíľach ťažkých i dobrých. Vedia v ťažkých chvíľach pochopiť jeden druhého, vžiť sa do

jeho situácie. Vedia sa s ním podeliť, dať aj tú trochu, čo majú, hoci ju často potrebujú. S jednoduchosťou vedia čeliť vzniknutým situáciám a ich láska ich činí vďaka tejto jednoduchosti vynaliezavými. Majú zmysel pre maličkosti, dokážu prejavovať radosť za nepatrné gesto pozornosti a lásky. Relativizujú svoj vlastný kríž, čím nás provokujú pýtať sa, aký je náš postoj voči našim krížom...

Aby sa tieto skutočnosti dotkli nášho života a nútili nás zamýšľať sa nad našimi ustálenými hodnotami, je potrebné, aby sme boli pokorní a otvorení a nechali sa nimi evanjelizovať. Potom zakúsime, že keď uzdravujeme ich zranenia, aj naše zranenia sú uzdravované.

(pokračovanie nabudúce)

s. Damiána Poláková,
dkl.

Myšlienky sv. Vincenta de Paul do dnešných dní

Ten, kto podľa nich ticho rozjíma, je i sám pohnutý milosrdenstvom ako veľký a dobrý priateľ ľudí a priateľ Boží.

(sv. Vincent de Paul) - výber z knižičky Pobádani milosrdenstvom

Vnútorne silní (August)

Ozdob sa týmito vzácnymi drahokamami: jednoduchosťou, pokorou a láskou.

Rozprestri Božie siete (September)

Aby sme pomohli blížnemu v núdzi, musíme bežať tak, ako keď treba uhasiť požiar.

Kristova tvár žiari v chudobných (Október)

Aké to vyznamenanie konať tu na zemi práve to, čo konal Pán Ježiš! - Chudobným ukazovať cestu do neba.

Zamyslenie

Viem, že nie som povolaný ani schopný riešiť sociálne a hospodárske problémy sveta (hlad, nezamestnanosť...), aj keď mám evanjelium v rukách. A tí, čo sú na to povolání, tí zase nemajú v rukách evanjelium. A preto sa svet tak málo podobá kráľovstvu Božiemu a tak veľmi horúčkovitému stavaniu babilonskej veže s jedinou starosťou: čo budeme jesť a čo budeme piť a čím sa zaodějeme, a s obrovským množstvom hladujúcich, nahých a utláčaných... Rozmnožujeme vzťahy bez lásky, blahobyť bez radosti, rozmnožujeme nešťastie až po samovraždy (ročne asi 3 milióny pokusov o samovraždu u mladých ľudí!!!). To je kráľovstvo sveta a jeho spravodlivosť.

"Kráľovstvo Božie je vo vás..." Aj vo mne, keď Boh riadi celé moje vnútro. Umožniť Bohu, aby vládol vo mne. .

Dvetisíc rokov sa my, kresťania, modlíme "Príď kráľovstvo tvoje..." A tak málo sme prispeli a prispievame k jeho uskutočneniu, skrývajú sa za neosobnú formu modlitby, akoby ono malo prísť samo od seba. Obchádzame túto jedinou cestu: cez nás! Cez mňa. Dnes.

Zmocni sa, Pane, môjho vnútra. Odovzdávam ti ho. Budem dnes "počúvať tvoj hlas"!

ThDr. Andrej Dermek, sdb

Ďalšie ocenenie našich členov

DAR ROKA

Dve naše členky Spolku sv. Vincenta de Paul na Slovensku - Augustína Jarošová a Mária Virsiková boli v Zrkadlovej sieni Primaciálneho paláca nominované na cenu Dar roka.

V Zrkadlovej sieni Primaciálneho paláca v Bratislave sa dňa 18.6.2009 uskutočnilo odovzdávanie cien SHR (Slovenskej humanitnej rady). Medzi nominovanými boli aj dve členky SVDP: pani Augustína Jarošová a pani Mária Virsiková.

Slávnostné odovzdávanie ceny sa začalo o 11.00 hod a za prítomnosti mnohých významných ľudí z kultúrneho a politického života (napr. bývalý prezident SR Michal Kováč, pani Darina Laščiaková, bývalý športový komentátor Gabo Zelenay) naše dve členky dostali cenu Dar roka. K nezabudnuteľnému zážitku im za-

spievala aj pani Darina Laščiaková krásne ľudové piesne. Sme radi, že sa takto ocenila práca našich členov a povzbudila ocenených, ale aj nás všetkých, do ďalšej práce.

Ako ich poznáme my:

Pani **Mária Virsiková**, vydatá, tri deti, 4 vnúčence, bytom Bratislava. Vždy usmievavá a ochotná pomáhať.

Popri mnohých aktivitách, ktorým sa Mária venovala vo svojom okolí, sa stala v roku 2002 aj členkou Spolku sv. Vincenta de Paul. Je predsedníčkou Konferencie sv. Ondreja v Bratislave. Ich hlavnou náplňou je pomáhať

núdnym ako po hmotnej tak po duchovnej stránke vo svojom okolí a po Slovensku. Pomáhajú viacerým rodinám. Ich pomoc spočíva v odosielaní šatstva formou balíkov po Slovensku. Dostávajú množstvo ďakovných listov od obdarovaných.

Mária je obdarená mnohými, dnes tak vzácnymi darmi. Ak je potrebná pomoc, hneď reaguje ochotou. Úsmev, radosť a pokoj na jej tvári nikdy nechýbajú.

Pani **Augustína Jarošová**, v min. vydatá, dve deti, 3 vnúčence, bytom Košice – Šaca. Odvážna, priama a vždy ochotná konať.

Členkou Spolku sv. Vincenta sa stala v roku 1998. Má veľmi veselú povahu a tak do charitatívnej činnosti, v ktorej je veľa problémov a starostí, vnáša radosť a potrebnú nádej.

Pravidelne navštevuje väznicu a nemocnicu v Šaci. Stretáva sa s odsúdenými a po sv. omši s nimi zotrúva v rozhovoroch. V nemocnici povzbudzuje chorých. Venuje sa obyvateľom v Sociálnom centre – Útulku Spolku sv. Vincenta v Šaci.

Je hlavnou organizátorkou pri spolkových stretnutiach. Zapája sa do rôznych iných aktivít v obci a vo farnosti. Skutky lásky sa pre ňu stávajú každý deň potrebnými a dôležitejšími. Prinášajú jej radosť, pokoj a obohatenie. Členov v konferenciách povzbudzuje ku skutkom a vysvetľuje im ich význam, zmysel a potrebu.

Obidvom členkám Spolku sv. Vincenta čo najsrdečnejšie blahoželáme a prajeme im ešte veľa milosti v ich tak potrebnej práci.

Petra Bajlová

Zlet Mariánskej mládeže 2009 - Tvrdošín

Združenie Mariánskej mládeže (ZMM) organizuje každé 2 roky stretnutie svojich členov, na ktorom sa môžu lepšie spoznať mladí z rôznych kútov Slovenska a duchovne sa obohatiť zaujímavým programom. Teto Zlet sa niesol v duchu hesla: Boh ti chce zveriť isté poslanie.

V dňoch 10.-13.7.2009 sa uskutočnil v Tvrdošine Zlet Mariánskej mládeže. ZMM tvoria mladí, ktorí sa pod vedením sestričiek DKL formujú v duchu sv. Vincenta a snažia sa žiť vincetnínsku charizmu. Mladí mali pripravený nádherný a pútavý program, v ktorom sa rozoberali aktuálne témy

a problémy (prednáška On a Ona, Pod' za mnou - o duchovnom povolaní), koncerty obľúbených skupín (Close Harmony Friends a Jenó's brothers), tiež ich prišiel povzbudiť otec biskup Sečka.

Na stretnutí bola prítomná P. Bajlová, ktorá spolu s p. Libantom CM

a členom ZMM Štefanom Margeťákom (bol 3 mesiace na misii na Haiti), porozprávali mladým o zbierke Boj proti hladu, ktorej výťažok ide na Haiti.

Vidieť spolu 300 mladých ľudí, ktorí sa modlia a majú úctu k Panne Márii, bolo pre mňa nádherné a veľmi povzbudzujúce. Zlet sa nie-

sol v duchu hesla: Boh ti chce zveriť isté poslanie. Uvedomila som si, že je to naozaj tak. Boh mi zveril isté poslanie a je len na mne, či odpoviem na Jeho volanie a budem naďalej pokračovať v nesení štafety vincentínskej rodiny.

Petra Bajlová

svedectvo Svedectvo môjho obrátenia

Vtedy ma pochytil srdcervúci plač a definitívne rozhodnutie vrátiť sa do Otcovho domu a tak konečne po 30 rokoch ísť na svätú spoveď. Slovami sa nedá opísať ako som sa cítila po sv. spovedi. Chrám celý žiaril a moja duša jasala od radosti. Bol to jeden z najkrajších okamihov môjho života, na ktorý nikdy nezabudnem! Od tejto chvíle sa celý môj život zmenil od základov...

Volám sa Priska Gerliciová, som lekárka 15 rokov na dôchodku. Vyrastala som v Trnave v katolíckej rodine, ale patríam k „stratenej generácii“, ktorá prežila celý život za čias totality. V tretej ľudovej nám zobrali zo školy sestričky uršulínky a dostali sme súdruhov učiteľov.

Vydala som sa za pedagóga, čo znamenalo v tom čase vzdať sa návštev kostola, lebo hrozilo vyhodenia z práce a tak som začala žiť ako pohan - bez modlitby a sviatostí. Po manželovej tragickej smrti – pred 22 rokmi – som sa dostala do ťažkej depresie a pokúsila o samovraždu. Bola som závislá od liekov. Človek bez viery v Boha ľahko upadne do depresie, čo potvrdia aj psychiatri. V tom čase som sa presťahovala do Prahy k mojej dcére, kde ma zastihla nežná revolúcia. Chodila som na „Václavák“ štrngať kľúčikmi...

Pobyt v Prahe u dcéry a vtedajšie udalosti mi čiastočne pomohli zlepšiť môj psychický stav. Po vzniku samostatnej Slovenskej republiky som sa presťahovala za druhou dcérou do Levíc a odvtedy som aj v dôchodku. Tu som začala chodiť do kostola, tak ako kedysi v mladosti. To však ešte nebolo moje obrátenie. Keďže som „knihomol“, vrhla som sa na čítanie kníh, ktoré boli dovtedy zakázané. Až raz som natrafila na knihu „Rok nad evanjeliom“ od kardinála Jána Ch. Korca. Mala som pocit, že toto je tá pravá kniha, že dielo významného svedka kresťanskej viery na Slovensku väzneného komunistami ma určite osloví. Ako som tak čítala sediac doma v kresle, prišla som po kapitulu o Petrovej zrade, kde sa autor knihy pýta: „...a koľkí sme ho tak zradili a zapreli pre kariéru, pre peniaze...?“ Vtedy ma pochytil srdcervúci plač a definitívne rozhodnutie vrátiť sa do Otcovho domu a tak konečne po 30 rokoch ísť na svätú spoveď. Slovami sa nedá opísať ako som sa cítila po sv. spovedi. Chrám celý žiaril a moja duša jasala od radosti. Bol to jeden z najkrajších okamihov môjho života, na ktorý nikdy nezabudnem! Od tejto chvíle sa celý môj život zmenil od

základov. Dostala som milosť modlitby, odvtedy nepotrebujem televíziu, len ticho na meditáciu. Nechýba mi alkohol, cigarety, zábava, túžim len po pokoji a šťastí, ktoré mi denne dáva Pán Ježiš. Tento zážitok so živým Kristom sa nedá porovnať so žiadnou drogou a opísať ľudskou rečou. Začala som denne chodiť na sv. omšu a milosti sa rozhojnili v mojom živote. Patríam

do Rodiny Nepoškvrnenej, chodím na duchovné cvičenia, púte... kdeže by mi napadlo za totality, že sa niekedy dostanem do Ríma, či Lúrd...!

13 rokov som kostolníčkou a tak denne absolvujem aj dve sväté omše a hodiny a hodiny pred Svätostánkom, kde sa môžem modliť za deti a vnúčatá a prosiť pre nich o milosť obrátenia a viery.

15 rokov pracujem v Spolku sv. Vincenta de Paul. Je to práca zasvätená chudobným a núdnym. Tu som našla samu seba a úžasné sestry, s ktorými si rozumiem lepšie ako s vlastnou rodinou, ktorá dodnes nevie pochopiť moje obrátenie.

Mám ešte jednu milú spomienku na našu prezidentku. Keď som vstúpila do SVdP, chcela som niečo robiť, pretože

ako lekárka som sa v Leviciach nevedela zamestnať. Madgalénka mi navrhla upratovanie v kostole. Priznávam sa, že to bola poriadna lekcia pre moju pýchu. Prijala som však túto ponuku a odvtedy uplynulo už 15 rokov. Ďakujem Pánovi za krásnu službu, pretože „kostolníctvo“ je predovšetkým upratovanie.

Po mojom obrátení som si začala kupovať všetky dostupné knihy od otca kardinála Korca, kúpila som si Sväté Písmo, ale i podobné knihy iných autorov. Veľmi som plakala, keď som čítala knihu o Barbarskej noci o utrpení našich kňazov. O svojom obrátení som napísala aj pánovi kardinálovi Korcovi, v odpovedi na môj list vyjadril úprimnú radosť z môjho obrátenia.

Dostala som od Pána toľko nezaslužených milostí, nestačím za ne denne ďakovať, ale pokúsím sa to vyjadriť slovami básne Michaela Quista, ktoré mi z duše hovoria:

Pane, ty si ma zajal a nemôžem ti odporovať

Utekal som pred tebou a ty si ma prenasledoval.

Kľučkoval som, ale ty si ma dobehol.

Bránil som sa, ale ty si nado mnou zvíťazil.

Tu som, Pane, povedal som svoje „áno“ úplne zadychčaný,

premožený a takmer proti svojej vôli a triasol som sa ako porazený,

vydaný napospas víťazovi, keď si sa na mňa pozrel svojím pohľadom lásky.

Vtedy sa to stalo, Pane, a nikdy na teba nezabudnem.

Ty si ma zajal, Pane, a ja som si tebou istý.

Slnko zaplavuje všetko a môj život žiari ako najkrajší šperk.

Všetko je ľahké, všetko vo mne žiari.

Všetko je vo mne čisté,

všetko spieva a jasá.

Ďakujem ti, Pane, ďakujem!

Prečo ja? Prečo si si vyvolil mňa?

Radujem sa, jasám

a plačem od radosti.

Priska

Konferencia sv. Jozefa, Levice

Útulok pre dievčatá "dvojka" - Hostice

Útulok pre dievčatá "jednotka" - Kremnica

Predstavujeme konferencie stredného Slovenska

Konferencia sv. Kláry, Kremnica

Základným poslaním Konferencie sv. Kláry je poskytovať všestrannú pomoc dievčatám a chlapcom – bývalým chovancom detských domovov, resp. v minulosti predovšetkým bývalým chovancom špeciálnych škôl internátnych v procese ich adaptácie na samostatný život a plnohodnotné vvedenie do sveta práce.

Zakladajúca schôdza Konferencie sv. Kláry sa konala 9. mája 1998 za prítomnosti 12 zakladajúcich členov. Jej predsedom sa stal Rudolf Toma.

Konferencia v plnej miere pokryla myšlienku sv. Vincenta de Paul o poskytovaní milosrdenstva pre ľudí bez rozdielu rasy, náboženstva a sociálnych skupín.

Konferencia svoju činnosť spojila s prácou pri zakladaní útulkov, domčekov pre mladých ľudí bez domova. Dôvodom bola potreba pomáhať a evanjelizovať.

V skutočnosti ide o veľmi ohrozenú cieľovú skupinu mladých ľudí (dievčat i chlapcov), ktorí sa po ukončení nariadenej ústavnej výchovy v detskom domove, resp. v inom zariadení na výkon ústavnej výchovy nachádzajú v ťažkej životnej situácii: bez rodinného a citového zázemia, v stave hmotnej núdze, t.j. s minimálnou dávkou sociálnej pomoci (60,43 € mesačne). Táto skupina mladých ľudí

len veľmi ťažko získava normálne zamestnanie a tým aj možnosť samostatného bývania. Preto je bez pomoci iných veľmi ohrozená najrozličnejšími sociálno-patologickými javmi (bezdomovecstvo, drogy, kriminalita a.i.).

Konferencia sv. Kláry pomáha pri riešení problémov mladých dievčat a chlapcov spomenutej cieľovej skupiny v prvých krokoch ich adaptácie na samostatný život, participuje na projekte „CEZ DETI K RODINE“, v rámci ktorého je vytvorená sieť zariadení na poskytovanie sociálnych služieb (v súčasnej dobe sú to útulky zriadené podľa § 26 zákona č. 448/2008 Z.z. o sociálnych službách), kde môžu chovanky nájsť svoj náhradný domov. Tieto útulky sa prirodzene od roku 1998 rozvinuli do troch stupňov.

Do útulkov „jednotiek“ prichádzajú chovanci z detských domovov (resp. aj z krízových rodín) hneď po ukončení nariadenej ústavnej výchovy.

spoločnosti a najmä prípravy na založenie si vlastnej rodiny.

Druhým typom programov sú aktivity zamerané na proces „resocializácie“, teda získania pracovných návykov s určitým nábehom a s cieľom plnohodnotne sa uplatniť vo svete práce. Takéto „jednotky“ domy sú v projekte dva (pre dievčatá v Kremnici a pre chlapcov v Lúčkach pri Kremnici).

Dievčatá a chlapci, ktorí prešli procesom adaptácie,

Útulok pre chlapcov "jednotka" - Lúčky

Tu prechádzajú procesom tzv. „adaptácie na samostatný život“, t.j. získania životných, spoločenských, právnych a iných poznatkov potrebných na ich plnohodnotné zaradenia sa do

by mohli byť do veľkej miery pripravení na samostatný život, avšak v dnešnej situácii spoločnosti zväčša stále nenachádzajú trvalé zamestnanie a tým si nemôžu nájsť ani vlastné ubytovanie.

Preto sa v rámci projektu „CEZ DETI K RODINE“ postupom času vytvárali tzv. dvojky“ domy, v ktorých bývajú chovanci v menších komunitách, relatívne pripravení na samostatný život, avšak z objektívnych alebo aj subjektívnych dôvodov sa im nepodarilo osamostatniť sa. Takéto „dvojky“ domy sa nachádzajú v obci Hostie pri Zlatých Moravciach s kapacitou 15 dievčat, v Lovčici-Trubín s kapacitou 10 dievčat, 2 domy v obci Malá Lehota – každý s kapacitou 8 dievčat, v obci Kopernica pri Kremnici pre 7 chlapcov a dva domy (Kašova Lehôtka a Kunešov) sa v súčasnosti pripravujú pre ďalších cca 20 chlapcov. Každý z týchto domov má svoje špecifické zameranie: chov hydiny, dobytká, pestovanie, cukrárenská výroba, krajčírka dielňa, cestovný ruch a pod.

Tretím typom domčekov „trojky“ sú domčeky a byty označené ako „malé rodinné bývanie“. Určené sú pre chovancov (dievčatá a chlapcov), ktorí si založili vlastnú rodinu, teda bývajú už ako manželia s deťmi. Tým, že tieto domky sú vo vlastníctve zriaďovateľa a realizátora projektu, majú mladé rodiny vymieraný nízky podnájom v slušnom štandarde. To im umožňuje vôbec dôstojne začať rodinný život. Tým sa presekne akýsi začarovaný

kruh, kedy by sa deti takejto skupiny mladých ľudí mohli znovu ocitnúť v detských domovoch.

Aj životy a radosť takto adaptovaných mladých sú svedectvom toho, že táto práca má veľký význam. Mladí rodičia sa tešia z normálneho a dôstojného spôsobu života a ich deti už navštevujú naše predškolské a školské zariadenia, keďže v rámci projektu „CEZ DETI K RODINE“ boli vytvorené takéto vzdelávacie zariadenia pre marginalizáciu ohrozené skupiny, a to: Súkromná materská škola, Súkromná umelecká (hudobná) škola, Súkromné centrum voľného času, Súkromná základná škola a Súkromné 8-ročné gymnázium Zefirína Jiméneza Mallu (s internátom) pre nadané rómske deti.

Toto je naša činnosť spojená s prácou pre dobro a ľudskosť.

Touto cestou chceme poďakovať všetkým dobrodincom projektu, aj v rámci Spolku sv. Vincenta na Slovensku.

Sme otvorení pre ďalšiu prípadnú pomoc, nakoľko asi 80% našich chovancov sa nie vlastným zavinením ocitlo v stave hmotnej núdze, t.j. dostávajú len 60,43 € mesačne, ktoré nestačia ani na pokrytie nákladov na stravu. Pokrytie ostatných nákladov musí zabezpečiť

Pripravovaný útulok "dvojka" - Kašova Lehôtka

realizátor projektu.

Nakoľko dotácie štátu nevedia pokryť všetky náklady, ostáva tu veľký priestor pre sponzorské príspevky vo finančnej, resp. materiálnej forme (najmä potraviny a suroviny).

Rozsah služby je náročný

a bez Božej pomoci nemysliteľný. Takéto dielo vždy vyžaduje aj spoluúčasť ľudí, ktorí majú otvorené srdcia pre núdzu blížnych.

Ing. Rudolf Toma
predseda Konferencie
sv. Kláry

Konferencia sv. Alžbety, Banská Bystrica

Ďalšou konferenciou na Strednom Slovensku je konferencia sv. Alžbety. Vznikla pri kostole sv. Alžbety Uhorskej v Banskej Bystrici v roku 1998, odkiaľ si prevzala aj názov.

Jej zakladateľom bol kňaz Tadeuš Lubelský, ktorý sformoval spolu s inými konferenciami aj túto konferenciu na čele s jej predsedníčkou p. Evou Záreckou a ďalších 7 členiek.

Činnosť konferencie bola zameraná na starosť o domy dôchodcov - návštevnú službu, prípravu darčiekov na sviatky, (Vianoce, narodeniny a pod.), väzenskú návštevnú a balíkovú službu. Okrem toho členovia vypomáhajú

li aj kňazom v Misijnej spoločnosti sv. Vincenta de Paul.

Z tejto bohatej činnosti, ktorú vykonávali členovia konferencie sa dnes zachovala dobrovoľnícka výpomoc v dome pre kňazov, ktorú vykonávajú 2 členky, a to v kuchyni a v administratíve.

Dôvodom určitej ustrnulosti konferencie je vysoký vek členiek, ktoré sú už menej mobilné a nemôžu konať tak

ako by si želali. Nových členov konferencie nezískala.

Konferencia spojená v modlitbe spomína na všetky členky konferencie, ktoré tu vykonávali nezabudnuteľnú činnosť, založenú na dôvere, ako aj na p. Agnešku, čestnú členku konferencie, ktorá sa odsťahovala k rodine do Bratislavy.

Eva Zárecká,
predsedníčka Konferencie sv. Alžbety

Konferenciu sv. Michala archanjela z Banskej Bystrice predstavíme v budúcom čísle

Vzácná návšteva na Kopci

Každý, kto prichádza do tohto zariadenia ako ten, ktorý potrebuje pomoc, nájde si tu svoje miesto a je užitočný a potrebný pre chod tohto, možno často problémového, ale bohatého spoločenstva. Každý, kto prispieva svojou prácou k zveľadeniu centra, stáva sa členom veľkej rodiny.

Bol piatok 17. júla a ja som si práve plánovala cestu do Útulku v Šuranoch. Keď som si telefonicky dohodla termín môjho príchodu s vedúcou Helenkou Pastrnákovou, zazvonil telefón. Ozval sa náš provinciál, páter Jozef Noga, ktorý oslovoval predstavených jednotlivých vincentkých vetiev ohľadne filmu "Pán Vincent". Slovo dalo slovo a dohodli sme si stretnutie v Šuranoch v Útulku na Kopci.

O návšteve otca provinciála som ihneď informovala vedúcu ako aj obyvateľov zariadenia. Jeden z nich, Karol, mal v tom čase naplánovanú cestu do Šurian. Netrzeplivo očakával príchod otca provinciála a stále sa vypytoval: „kedy už ten

farár príde?“ Stretnutie bolo naplánované na 17.00 hodinu. Karol sa napokon dočkal, do mesta neodišiel a všetci sme sa radostne zvitáli s „farárom“ – teda otcom provinciálom.

Otec provinciál si toto zariadenie pamätá ešte v pôvodnom stave. Dom sv. Pavla v tej dobe nebol obývaný. Izby boli ošarpané a zivali prázdnotou. Vtedy ešte nebola zriadená ani kaplnka Sedembolestnej Panny Márie. Dom sv. Petra bol síce obývaný, ale bol starý a ošarpaný. Dnes je už po rekonštrukcii a obyvateľom v prízemnej časti poskytuje kvalitné služby. Horné poschodie čaká na dokončenie.

Spoločne sme si pozreli hospodársky dvor a záhradu.

Na hospodárskom dvore, o ktorý sa stará obyvateľ Jaro, pobehovali morcky, sliepky, kurčatá, kačky a kravička Micka. Veľká záhrada, ktorú má na starosti obyvateľ Karol, bola bohato vysadená a čistá.

Chvíľku sme si ešte posedeli u vedúcej v kancelárii, kde nám otec provinciál dal niekoľko dobrých rád. V prípade získania finančných prostriedkov by sme ich využili na zveľadenie, vylepšenie nášho sociálneho centra. Okrem problémov na Kopci sme hovorili aj o Dome nádeje v Bratislave, o Vincentcentre v Šaci ako aj o činnosti členov v konferenciách...

Veríme, že obetavú prácu, ale aj utrpenia a odriekania, ktoré boli vložené do tohto centra, všetci vnímame ako BOŽIE DIELO. Každý, kto prichádza do tohto zariadenia ako ten, ktorý potrebuje pomoc, nájde si tu svoje miesto a je užitočný a potrebný pre chod tohto, možno často problémového, ale bohatého spoločenstva. Každý, kto prispieva svojou prácou k zveľadeniu centra, stáva sa členom veľkej rodiny.

Milá sestra, brat, v našom sociálnom centre sú dvere otvorené. Prilož aj ty ruku k Božiemu dielu. Každá návšteva (aj tvoja) je pre jeho obyvateľov obohatením a povzbudením. Poteší ich každý rozhovor či malá pozornosť.

Ďakujeme otcovi provinciálovi, pátrovi Jozefovi Nogovi, CM za jeho návštevu a povzbudivé slová a za čas, ktorý venoval obyvateľom centra. Veríme, že jeho návšteva nebola posledná. Všetci sa už teraz tešíme na ďalšie spoločné stretnutie.

Vedúca zariadenia Helena Pastrnáková
a Magdaléna Boledovičová.

**Nauč nás, Pane,
aby sme ti slúžili tak,
ako si to zaslúžiš:
Dávať
a nepočítať cenu;
bojovať
a nedbať na rany;
kráčať vpred
aj napriek námahe
a nehladať odpočinok;
pracovať
a nežiadať odmenu,
okrem vedomia,
že plníme
tvoju vôľu.**

(Sv. Ignác z Loyoly)

Väzenský vikár Mons. ThLic. Bartolomej Juhás v SC - útulku na Kopci

Dňa 9. augusta 2009 navštívili Sociálne centrum - Útulok Kopec väzenský vikár Ordinariátu OS a OZ SR Mons. ThLic. Bartolomej Juhás a Ing. Jozef Macvalda. Prítomní boli aj manželia Mišákovci z Nových Zámkov, ktorí cítia určité poslanie pre toto zariadenie. Prezreli si priestory zariadenia a informovali sa o vzniku, chode a plánoch sociálneho centra.

Mons. vikár celebrol svätú omšu v kaplnke Sedembolestnej Panny Márie nielen pre obyvateľov útulku ale aj pre veriacich z Kopca. V homílii hovoril o ľudských pádoch a dôležitosti našej snahy vždy vstať a kráčať ďalej. Poďakoval Spolku sv. Vincenta de Paul za možnosť, ktorú poskytuje odsúdeným po prepustení z výkonu trestu a pomoc, ktorú im ponúka sociálne centrum pri začlenení sa do bežného života.

Po sv. omši Ing. Jozef Macvalda taktiež ocenil 6-ročnú spoluprácu so SC - Útulok a v mene väzenského

NAŠI JUBILANTI

júl - september 2009

70 rokov:

Beatrix Mašindová

* 29.8.1939

konf.: Cecília

65 rokov:

Anna Skočíková

* 27.9.1944

konf.: Ondrej apoštol

60 rokov:

Mária Kiglerová

* 4.7.1949

konf.: Kráľovná rodiny

Eva Zárecká

* 23.8.1949

konf.: Alžbeta Uhorská

55 rokov:

Anna Brillová

* 27.7.1954

konf.: Kráľovná rodiny

Helena Palková

* 17.8.1954

konf.: Navštívenie Panny Márie

Ján Čorňák

* 20.8.1954

konf.: Košickí mučeníci

Ružena Ižolová

* 31.8.1954

konf.: Nanebovzatie Panny Márie

45 rokov:

Judita Oroszová

* 31.7.1964

konf.: Štefan

Ladislav Szabo

* 25.8.1964

konf.: Anton

35 rokov:

Zuzana Dľhošová

* 6.8.1974

konf.: Cecília

30 rokov:

Zuzana Bajzová

* 9.7.1979

konf.: Lujza de Marillac

25 rokov:

Richard Gurbicz

* 11.8.1984

konf.: Filip Neri

Ordinariátu OS a OZ SR odovzdal prezidentke SVdP dekrét o vzájomnej spolupráci. Väzenský vikár bude každý mesiac 24-tého slúžiť sv. omšu za spoločenstvo sociálneho centra .

Prezidentka SVdP Magdaléna Bole-dovičová poďakovala Mons. vikárovi Bartolomejovi Juhásovi za to, že si našiel čas a zavítal do nášho zariadenia, za spoločnú slávnosť EUCHARISTIE, ktorá bola výnimočná, pretože v SC býva sv. omša len raz v mesiaci a tiež aj za milosti, ktoré budú plynúť na obyvateľov a pracovníkov zariadenia. Jozefovi Macvaldovi poďakovala za dlhoročnú spoluprácu.

M. B.

Dívalnelné okienko

Divadla pod kostolom

Naše divadlo v mesiaci júl a august má prázdniny s výnimkou predstavenia na púti v Bobrove na Orave, kde hráme 16. augusta pre pútnikov predstavenie

Commedia dell'Arte (improvizovaná komédia) **a dramati-zované čítanie GORAZD** (o svätom Gorazdovi).

Priebežne s časopisom budeme informovať členov Spolku o našej divadelnej činnosti, na ktorú Vás srdečne pozývame.

Pre tých, ktorí chcú vedieť viac o nás, je k dispozícii naša stála stránka www.divadlopodkostolom.sk

Ondrej Rác
predseda konferencie JPIL.

Veci sa v Európe hýbu: "Mobility" project

Pred rokom a pol bol rozbehnutý Európskou úniou financovaný "Mobility projekt" na zmobilizovanie medzinárodnej spolupráce medzi dobrovoľníkmi vo vekovej kategórii nad 49 rokov rámci EÚ, aby sa sformoval výmenný systém najlepšej praxe medzi dobrovoľníkmi a podporili nové iniciatívy na základe medzinárodnej výmeny.

Po prípravných a organizačných krokoch bol projekt odštartovaný a prvé študijné návštevy prebehli nedávno, 5 z nich iba teraz v máji. Tak napríklad jeden pár 'seniorov' Belgických vincentínov a dvojica maďarských dobrovoľníkov navštívili Marina di Massa v Taliansku od 30. apríla do 4. mája a zúčastnili sa stretnutia tzv. rodinných konferencií (Family Conferences). Cieľom tohto stretnutia, otvoreného pre vincentínov a priateľov mimo SVdP, bola všeobecná výmena skúseností ich dobrovoľníckej práce a oboznámenie sa s ideou rodinných konferencií, ktorú priniesol SVdP v Taliansku.

Myšlienka zakladať rodinné konferencie vzišla z postrehu, že mladé manželské páry s malými deťmi, ktoré sa chcú zapájať do dobrovoľníckych aktivít, sa nemôžu naplno zúčastňovať na živote obyčajných konferencií. Na margo toho talianski vincentíni vytvorili nový typ konferencie, ktorá organizuje svoj čas v súlade s potrebami mladých rodín, kde deti prežívajú činnosť konferencie spolu s rodičmi, napríklad domáce návštevy. V týchto konferenciách, dobrovoľníci nad 50 rokov veku zohrávajú veľmi dôležitú úlohu ako poradcovia, predávajúci ďalej svoje životné a dobrovoľnícke skúsenosti.

Tak títo štyria 'starší' vincentíni vycestovali do Talianska aby si ozrejmili či a ako môžu aplikovať tento nápad vo svo-

jich krajinách, ako rozvinúť svoju dobrovoľnícku činnosť vo svojich spoločenstvách. Toto je hlavný účel "Mobility Projektu"!

Ďalšie študijné návštevy pre zdieľanie vedomostí dobrovoľníkov v iných krajinách sú už v štádiu prípravy alebo sa plánujú:

- Rumunsko (Bosca) => Rakúsko (Graz): Formovanie v najlepších praktikách rakúskych vincentínov, vývoj systému pre budúcu spoluprácu

- Rumunsko (Resita) => Maďarsko (Miškolc): Výmena skúseností o pomoci, ktorú môžu starší vincentíni poskytnúť postihnutým deťom.

- Severné Írsko (Belfast) – Francúzsko (Paríž): Organizácia práce starších dobrovoľníkov na regionálnej úrovni

Niektorí účastníci na Marina di Massa mítingoch

- Anglicko (Oxford) => Rumunsko (Campulung Muscel): Študijná návšteva ohľadom budúcej spolupráce s centrami pre hluchých.

Je nezmerné množstvo možností pre dobrovoľníkov, jednotlivco či v skupinách zúčastniť sa výmenných pobytov v rámci Mobility Project! Akýkoľvek námet týkajúci sa dobrovoľníckej práce, vybraný samotnými dobrovoľníkmi, môže byť zahrnutý. Výdavky na ubytovanie a cestu môžu byť refundované do určitej výšky z prostriedkov EÚ.

Ohľadom podrobnejších

informácií sa obráťte na Marie Grosjean, zodpovednú za Mobility Project:

marie.grosjean@ozanet.org.
Detaily nájdete tiež na našej webstránke:
www.ssvpglobal.org.

Osobný úsudok...

Michel Bouly, 60-ročný vincentín z Belgicka, nám porozprával o svojej študijnej návšteve v rámci Mobility projektu: "Z tých dní, ktoré sme strávili s talianskymi rodinami patriacimi k rodinným konferenciám, nezabudneme na kvalitu rozhovorov, napríklad porovnanie spôsobu života moslimských a kresťanských rodín, veľmi dôležitým v ztlačení medzi rodinami a konečne

výmena skúseností medzi účastníkmi, popisujúc každý svoje vlastné oblasti aktivít a používaných metód. Táto 'Mobility' skúsenosť nám pomôže uvedomiť si ako je dôležité študovať sa navzájom, cez naše odlišnosti či podobnosti ako "Európanov", ako aj získať nové skúsenosti pre využitie v našich vlastných krajinách...

8.-12. jún 2009: medzinárodné stretnutie v Salamanke

Zákonné ročné stretnutie

dvoch hlavných právnych subjektov Medzinárodnej konfederácie Spolku sv. Vincenta de Paul – Medzinárodného výkonného výboru (International Executive Committee - CEI) a Stálej sekcie (Permanent Section), sa konalo v Mother House bratov lazaristov v Salamanke v Španielsku, od 8. do 12. júna 2009. Bola to tiež príležitosť pre zblíženie sa s dvoma ďalšími inštitúciami, ktoré budú veľmi dôležité pre SVdP v budúcnosti: krajiny 'svornosti (concordat)' a novovzniknutá nadácia Bailly-Lallier. Prebehlo aj jedno 'uzavreté' stretnutie Územnej technickej komisie (Territorial Technical Commission – CTT) ako aj plenárne stretnutie Medzinárodného úradu (International Office).

Stručná zmienka o každom z týchto orgánov CGI...

Úrad (8. – 12. jún)

Úrad sa stretáva najmenej trikrát do roka, obzvlášť pri otvorení každého stretnutia CEI pod vedením generálneho prezidenta. Je zodpovedný za poradenstvo pri akýchkoľvek problémoch a spoluprácu pri rozvoji stratégií implementovania rozhodnutí Generálnej rady a odporúčaní CEI, navrhovanie stratégií na ich realizáciu. Členmi sú generálny viceprezident Michael Thio (Singapur), generálny tajomník Erich Schmitz (Nemecko), generálny pokladník Ian McTurk (Škótsko), asistent generálneho

táciu pri živelných pohromách. Vede ju generálny viceprezident a má štyroch členov Úradu a dobrovoľníkov a zamestnancov z Generálnej rady, ktorí poskytujú prepojenie na krajiny, aby mali kontrolu nad efektívnym využívaním a spoľahlivým pokračovaním k daným aplikáciám.

Nadácia Bailly-Lallier (9. jún)

Novozaložená nadácia

prezidenta pre štruktúru, Brian O'Reilly (Írsko) a pre formáciu Jean Cherville (Francúzsko) ako aj medzinárodný spirituálny poradca otec Yvon Laroche rsv (Kanada); medzinárodný koordinátor mládeže Julien Spiewak (Francúzsko), prezident africkej komisie John Meahan (Austrália), finančný poradca Syd Tutton (Austrália) a referent strategického plánovania Rigoberto del Río (Peru).

Niektorí členovia úradu, Paríž, Február 2009

Stála sekcia (9. – 10. jún)

Jej úlohou je dohliadať na dennodennú činnosť Spolku na celom svete, aby bola poskytnutá najlepšia medzinárodná služba núdzným. Predovšetkým schvaľuje finančný rozpočet Generálnej rady, potvrdzuje voľby nových prezidentov národných rád ako aj novozaložených rád a pripájanie (agregovanie) konferencií a prijíma správy územných viceprezidentov a prezidentov špeciálnych komisií. Taktiež ratifikuje rozhodnutia Územnej technickej komisie.

Medzinárodný výkonný výbor (CEI) (11. jún)

Jeho poslaním je koordinovať medzinárodnú stratégiu Spolku v období medzi stretnutiami valného zhromaždenia (každých 6 rokov), overovať či sú plnené posledné požiadavky a radiť generálnemu prezidentovi pri riadení konferencií a rád celého sveta. Pozostáva z prezidentov národných a asimilovaných rád krajín majúcich viac ako 1000 konferencií (Anglicko & Wales,

Austrália, Brazília, USA, India, Írsko, Taliansko, Zambia) a 5 ďalších krajín menovaných na 2 roky (Belgicko, Kanada, Kolumbia, Škótsko, DR Kongo) a členovia Úradu. Územní viceprezidenti, prezidenti medzinárodných komisií, členovia so špeciálnym poslaním od generálneho prezidenta a duchovný poradca sú pozývaní bez hlasovacích práv.

Stretnutie CEI v Paríži

Technická územná komisia (CTT)

'CTT' je zodpovedná hlavne za skúmanie požiadaviek finančnej pomoci z vincentín-ských krajín, za rozvojové projekty, výpomoc či rehabili-

Bailly-Lallier predstavuje ambiciózny projekt pre ponuku formácie, výskumu a diskusie vincentínom celého sveta. V Salamance členovia študijnej skupiny zvažovali rôzne možnosti tréningových kurzov, financovania a právneho stavu nadácie.

Concordat (9. jún)

Sformovaný na stretnutí CEI v júni 2008, 'Concordat' spája dohromady hlavné krajiny prispievajúce na činnosť Generálnej rady, spojenú s hľadaním riešenia chronických finančných problémov CGI zvyšovaním ich vlast-

ných príspevkov, často už veľmi vysokých, ako aj mobilizovaním Rád celého sveta k nasledovaniu ich príkladu. Predstavitelia tejto skupiny sa stretli ráno v utorok 9. júna, v rovnakom čase ako nadácia Bailly-Lallier, aby pripravili správu na prvý rok a pracovali na plánoch do budúcnosti.

Stop press...

Medzinárodná konfederácia Spolku sv. Vincenta de Paul, pracujúca smerom k väčšiemu medzinárodnému uznaniu globálnou verejnosťou, poslala v tomto roku svoju žiadosť o členstvo v United Nations Economic and Social Council (ECOSOC), aby získala svoj oficiálny, poradný status ako nevládna organizácia (Non-Governmental Organisation - NGO). Naša žiadosť bola poslaná na ročné stretnutie výboru NGO, prebiehajúce od 18. do 27. mája 2009.

Koľko konferencií existuje vo svete?

48,000? 50,000? Viac? Žiaľ, to je ťažko povedať! Dôležitosť spoľahlivej štatistiky pre organizáciu našich rozmerov je jasná ...tak Generálna rada sa pracne snaží obdržať z každej vincentínskej krajiny kompletný zoznam všetkých aktívnych konferencií na jej území. Ak si členom Národnej alebo Asimilovanej rady, ktorá zatiaľ takýto zoznam neposlala, ešte je čas! Spoliehame sa na teba!

Pomôžte nám podporiť Spolok

Vaše príspevky môžete posilať kanceláriu Konfederácie alebo bankovým prevodom na: Banque CIC- Paris Bac 2 Bd Raspail 75007 Paris, France IBAN°. FR76 3006 6100 4100 0105 8120 129 SWIFT : CMCIFRPP V mene: Confédération Internationale - Société de St Vincent de Paul

Preklad z angličtiny: F.Z.

Vincentínska rodina na Slovensku

Boj proti hladu 2009

Živé spomienky získané pri minuloročných zbierkach Boj proti hladu rezonujú ešte v mnohých z nás. Mnohí ste sa zapojili do prípravy pri pečení a balení medovníkových srdiečok a iní pri predaji. Stretli sme sa s tak rozmanitými skúsenosťami a zážitkami, ako sú rozliční ľudia na ulici, pred kostolom, či všade tam kde sa medovníčky predávali. Ale nie o nich chcem písať.

Sv. Vincent de Paul v pohnutých časoch krízy osvietenectva, šľachty a kráľovstva vo Francúzku nestrácal zo zreteľa tých, na ktorých mala kríza najväčší dopad. Nachádzal najchudobnejších, o ktorých si už iní mysleli, že sa im už nedá pomôcť. Dnes, už takmer po 350 rokoch od jeho smrti sa svet tiež nachádza v ekonomickej a sociálnej kríze a málokto vidí, do akej bezvýhodiskovej situácie sa dostávajú ľudia v krajinách ako je Haiti. Charitatívna pomoc týmto krajinám je prvá, na ktorej sa v rámci ekonomických opatrení šetrí. Zmietaní hurikánmi stovky ľudí zomierajú a státisíce prichádzajú každoročne

o všetko čo majú, strechu nad hlavou aj celú úrodu, ktorá je ich jediným zdrojom obživy aj príjmov, aby mohli dať deti do školy v nádeji, že aspoň oni budú mať lepší život.

Tento rok organizujeme už tretí ročník zbierky pre chudobných na Haiti. Túto celoslovenskú verejnú zbierku vincentínskej rodiny „Boj proti hladu“ začíname v sobotu 26. septembra, deň pred sviatkom sv. Vincenta a potrvá do nedele 18. októbra, t.j. deň po svetovom dni boja proti chudobe.

Určite vďaka modlitbám a Božej rézii v predchádzajúcich ročníkoch bola každá obeta a námahu organizátorov a dobrovoľníkov vynah-

radená výnosom mnohonásobne prevyšujúcim všetky očakávania. V roku 2007 zbierka činila 4 848 426 Sk a v roku 2008 to bol skoro dvojnásobok tejto sumy 9 700 021,13 Sk. To svedčí o ochote Slovákov pomáhať núdnym a o dôveryhodnosti tejto zbierky. Všetci organizátori pracujú bez akéhokoľvek finančného nároku a celý výnos zbierky bol prevedený na účet misijných sestier Deér kresťanskej lásky na Haiti, ktoré tam v duchu sv. Vincenta slúžia tým najchudobnejším. Týmto spôsobom sa všetky milodary dostávajú k tým, čo to najviac potrebujú.

Na výstavbu ciest, školy a domov pre dobrovoľníkov

zaúčajúcich miestne obyvateľstvo pestovaniu plodín išiel do tejto hladovej krajiny na tri mesiace aj Štefan Margeťák, člen komisie Boj proti hladu zo Združenia mariánskej mládeže.

Keďže po minulé roky sa zbierka prelínala aj s inými jesennými zbierkami, odpustovými a miestnymi akciami, rozhodli sme sa predĺžiť zbierku na tri týždne a dva dni podľa vyššie uvedených dátumov, ktoré uvádzame pre všetkých, ktorí sa chcú aktívne zapojiť do organizovania tejto zbierky. Boh vám žehnaj!

Málokedy sa vykoná niečo dobré bez námahy. (Sv. Vincent de Paul)

p. Kristián Libant CM

HAITI trochu inak

Naša členka Spolku sv. Vincenta de Paul na Slovensku sa osobne stretla s misionárom p. Augustínom Vreckom, ktorý pôsobil 20 rokov na Haiti. Pri tejto príležitosti mu položila niekoľko otázok v súvislosti s pomocou pre Haiti.

P. Augustín, boli ste misionárom na Haiti, prežili ste tam 20 rokov a aj teraz, keď ste v Bruseli a na dôchodku, stále organizujete pomoc pre Haiti. Čo je cieľom vašej pomoci?

Nechcel by som svojim projektom plátať diery, ale chcel by som im pomôcť celoplošne - naučiť ich existovať tak, aby sa dokázali o seba postarať. Nie dať im rybu, ale naučiť ich chytať. Moja predstava je dlhodobá, projekt na minimálne 12 rokov, a to je len začiatok. Chcel by som naučiť ľudí v jednej generácii pomaly a postupne,

láske k práci a naučiť ich pracovať s láskou.

V čom spočíva základná charakteristika projektu?

Základ spočíva v tom, že domorodých obyvateľov naučíme základy efektívneho poľnohospodárstva, pestovať zeleninu, byť sebestačný a nie čakať pomoc od druhých. Na poličkách by sa 3-fázovo dopestovávala úroda, pretože tam je teplo celý rok. Keď by dokázali dopestovať viac, ako spotrebujú, začali by sme chovať dobytok - kravy, aby dávali mlieko, mäso, kože... Popritom

P. Augustín Vrecko, misionár

by sme sa starali o deti a mládež, chcel by som založiť školu a vzdelávať ich. Neskôr možno aj vysoké školy. Mojim cieľom je vychovať novú generáciu na Haiti, ktorá by bola vzdelaná a bude si vzájomne pomáhať.

Ako to chcete dosiahnuť?

Z vlastnej skúsenosti viem, že ľudia v mestách už nie sú dobrí, nie sú čisti. Preto sa chcem venovať ľuďom v horách, ktorí sú ešte nekazení civilizáciou a jej neudhmi. Na začiatku by sme očistili zem, pripravili polia, vysadili o.i. trávu, keď chceme začať chovať kravy, pre 1 kravu treba pripraviť pole z rozlohou asi 1ha. Tiež treba pripraviť infraštruktúry, cesty, zabezpečiť vodu, zavlažovacie systémy, elektrinu, pripraviť ubytovanie pre dobrovoľníkov, ktorí by tam prišli a odovzdali Haitanom skúsenosti a naučili ich nielen pracovať, ale aj ľudsky a jednoducho si pomáhať, starať sa o chudobnejšieho, keď je na tom horšie.

Hovorili ste, že v mestách sa to nedá?

Situácia v mestách je asi takáto: sú tam skorumpovaní ľudia, ktorí obsadili miesta v štátnej správe. Otec dostane miesto v štátnej správe, má peniaze, dá syna do škôl v meste, tam sa naučí korupcii a potom príde, obsadí miesto po otcovi - nik iný sa tam nedostane. A aj keď je to také zlé, stále je tá materiálna bieda väčšia ako duchovná. Všetci Haitania sú veriaci a nikdy ne-pochybujú o existencii Boha, čo sa nedá povedať o ľuďoch západnej civilizácie. Treba ich naučiť, že byť je viac ako mať.

Ako sa pozeráte na dnešný svet pohľadom misionára?

Myslím si, že svet je ako križovatka a človek v nej hľadá seba samého. Stavba ľudskej spoločnosti by mala stáť na hodnotách, ktoré sa nedajú merať – na Kráľovstve Božom. Všetci sme deťmi Božími. Cítíme sa však nimi? Ak áno, tak my sme tu v bohatstve a ďalší naši bratia v chudobe. Všetci sme však deti Božie, musíme si pomáhať. Sú dve hodnoty na ktorých mi najviac záleží, no tie sa nedajú merať. Sú to SPRAVODLIVOSŤ A LÁSKA. Na nich musíme stavať celý náš svet.

Ďakujem Vám za rozhovor.

Petra Bajlová

Stretnutie s biskupom

29. - 30. 5. 2009

Fórum kresťanských inštitúcií zorganizovalo stretnutie s o. biskupom Balážom, aby sa jednotliví členovia mohli obohatiť činnosťou a prácou ostatných členov FKI a tiež sa povzbudili do ďalšej činnosti príkladom o.b. Baláža

Fórum kresťanských inštitúcií (FKI), ktorého členom je aj SVdP, zorganizovalo stretnutie s o. biskupom Rudolfom Balážom v Banskej Bystrici.

Stretnutie sa začalo svätou omšou, ktorú odvysielalo rádio Lumen. Oboznámili sme otca biskupa R. Baláža s činnosťou našich organizácií a Katka Hulmanová (predsedníčka FKI) zhrnula činnosť FKI, ktorá spočíva hlavne v pozitívnej prezentácii cirkvi a práci na legislatíve.

30.5. bol hlavný deň programu, o. b. R. Baláž povedal na úvod: Treba pochopiť svoje poslanie, treba vedieť čítať seba samého a vedieť sa dobre zhodnotiť. Treba dennodenne študovať Božiu múdrosť, naša zbožnosť má byť opravdivá, nie len plnenie si povinností.

Z ostatných prednášok ma zaujala osobná skúsenosť p. Holbika (farár zo Starých Hôr), ktorý prezentoval malé spoločenstvá ako východisko. Veľké spoločenstvá sa navzájom nepoznajú, malé sú rodinné.

Osobné svedectvo svojho života nám porozprával Š. Palúcha (diakon, ktorý je zároveň lekárom na ARO) – porozprával nám, čo znamená diakonská služba v našej spoločnosti. Podľa neho je dôležité, ak má diakon aj civilné povolanie, vidí veci ináč ako kňaz.

Stretnutie bolo pre mňa veľkým povzbudením, aj preto, lebo otcovský prístup o. b. Rudolfa Baláža bolo cítiť v každom prejave a bolo vidieť, že svoje poslanie berie zodpovedne a s láskou.

Petra Bajlová

Hovorí sa im poslanci, lebo normálny človek by ich najradšej niekam poslal...

ÚVAHA O LÁSKE

***Hľadáš vieru a mravy čisté?
Tie v biednej chyži nájdeš iste.***

Tento citát básnika Fr. W. Webera má vo všeobecnosti pravdu. V Nasledovaní Krista Tomáša Kempenského tiež nájdeme niečo podobné: „Navonok trpeli núdzou, ale vnútorne boli občerstvení milosťou Božou.“

Chudobní – ktorých treba milovať (druhá časť)

Na tomto mieste už prenikáme k najväčšiemu a najvznešnejšiemu bohatstvu chudobného, k jeho osobitnej láske k Bohu. Schopnosť veriť a modliť sa nemá iba z vlastnej vôle, či z poznania psychologických mechanizmov, ale z osobitnej milosti samého Boha.

Boh, ktorý miluje v človeku ľudskosť, pokoru, jednoduchosť a nenávidí každú pýchu či samolúbosť, zvlášť úprimne miluje chudobných ľudí. Sú to práve oni, ktorí sú „priateľmi Boha“, ktorí majú prednosť u neho, ktorí sú jeho vyvolení.

Veď „či si Boh tých, čo sú v očiach sveta biedni, nevyvolil, aby boli bohatí vo viere a dedičmi Kráľovstva?“ (Jak 2,5) Áno, Boh tak veľmi miloval chudobných, že zostúpia na zem stal sa jedným z nich: chudobným, hladujúcim, bezprístrešným. Nikto z nás nemôže vedieť, či nás Boh raz navštívi v podobe

bedára a preto nemáme právo hovoriť o „potupnej chudobe“, ako sa kedysi vyjadril Vergilius.

„Utláčovateľ núdzneho sa rúha jeho Tvorcovi.“ (Prís 14,31) „Poznám tvoju chudobu - jednako si bohatý!“, tak hovorí kresťanstvo o chudobnom, bedárovi.

Aký nespravodlivý a povrchný je úsudok sveta! Apoštol Jakub to svetu predhadzuje s jemu vlastnou príslovečnosťou: „Ak príde na vaše zhromaždenie muž so zlatým prsteňom a v skvostnom rúchu a príde aj chudobný v chatrnom odevu a vy si všimnete toho, ktorý je oblečený do nádherného rúcha a povie: ‚Ty sa posad' pekne tu!‘, ale chudobnému povie: ‚Ty si staň tam, alebo si sadni k mojej podnožke!‘, vari nerobíte rozdiely medzi sebou a nestali ste sa zlomyseľnými sudcami?!“ (Jak 2,2-4)

Buďme preto spravodliví a neprejavujme pohrdanie, keď hovoríme o chudobných!

V bezprostrednom styku sa snažme byť voči chudobným vždy spravodliví! Nevyhýbajme sa chudobným, nehanbime sa stretnúť s nimi!

V dejinách by sme mohli nájsť veľa povzbudivých príkladov v súvislosti s prístupom k chudobným. Napríklad o svätej Alžbete sa hovorí, že do izby chudobných vstupovala so zbožnosťou a láskou a nezištne im slúžila. Matka Tereza z Kalkaty prijala s Nobelovou cenou mieru niekoľko miliónov švédskych korún. Všetky tieto prostriedky použila na službu tým najnúdznejším. Verila, že v nich a s nimi trpí sám Kristus. Preto im venovala celý svoj život úplne - bezo zvyšku, lebo *láska - ak je pravá - daruje vlastne seba.*

Svätý Otec v encyklike *Deus caritas est*, okrem iného hovorí: „*Láska - caritas bude vždy potrebná aj v najspravodlivejšej spoločnosti. Neexistuje nijaké spravodlivé štátne usporiadanie, ktoré by urobilo službu lásky zbytočnou. Kto sa chce zbaviť tejto lásky, zbavuje sa sám seba ako človeka. Vždy tu budú utrpenia, ktoré si vyžadujú útechu a pomoc. Vždy tu budú aj situácie materiálnej núdze, v ktorých je nevyhnutná pomoc formou konkrétnej lásky k bližnému.*“

Podme s chuťou do tejto výzvy, kým máme ešte čas,

veď máme ideálny príklad sv. Vincenta de Paul! Toto je to, čo súčasný svet od nás očakáva a potrebuje. Milujme chudobných! Objavíme sami seba a obohatíme sa o hodnoty, ktoré nám lesk, pohodlie a blahobyť zakrývajú!

Pokračovanie v budúcom čísle.
Námet Ján Štefanec, SVD
Voľne spracovala A. K.

Z myšlienok bl. Frederika Ozanama

(Ku koncu života povedal svojim spolubratom:

„Pri návšteve chudobného sa učíme, dostávame viac ako on, pretože pohľad na jeho biedu nás napráva. K týmto nešťastným ľuďom zakúsime takú vďačnosť, že už sa neubránime, aby sme ich nemilovali. Ach, koľkokrát ja sám, keď som prežíval vnútorné ťažkosti, bol som znepokojený o svoje slabé zdravie a keď som vstúpil takýto smutný do príbytku chudobného, ktorý mi bol zverený do starostlivosti, len čo som zazrel toľko úbohých stvorení, poľutovaniahodnejších ako ja, vyčítal som si znechutenie. Hneď som sa cítil silnejší proti bolesti a ďakoval som tomuto chudákovi, ktorý ma potešil a posilnil aspektom jeho vlastnej biedy. A ako by som ho odvtedy nemiloval viac?“

Dátum vydania ďalšieho čísla: **15. november 2009** - uzávierka pre textové a obrazové príspevky: **20. október 2009**

OZANAM Noviny Spolku sv. Vincenta de Paul na Slovensku

Vydavateľ: Národná rada Spolu sv. Vincenta de Paul na Slovensku

Šéfredaktor: Mgr. Ing. František Zajíček

Redakcia: Magdaléna Boledovičová, Mgr. Petra Bajlová, Miroslav Popik,
Doc. RNDr. Erika Otrubová, PhD., Mgr. Ing. Libuša Miháliková, Alžbeta Kopřivová,
Doc. Ing. Felix Virsik, PhD.

Adresa: Ul. sv. Michala 43, 934 01 Levice

Reg. č.: EV 3554/09

Kontakt: 0908 794 374, 0905 188 352

Tlač: Effeta stredisko sv. Františka Saleského, Nitra

E-mail: casopis.ozanam@gmail.com Peňažný ústav: VÚB Banka Účet č.: 84932162 / 0200 Internet: www.vincent.sk, www.ssvpglobal.org